

PREDIKAN 22 Söndagen efter Trefaldighet, Skäggetorp kyrka

Joh 12:35-36

³⁵Jesus svarade: »Ännu en kort tid är ljuset bland er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går.

³⁶Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner.« När Jesus hade sagt detta lämnade han dem och var försvunnen.

Predikan:

En gång hörde jag en berättelse som handlade om en far som gav sina tre söner var sin slant och uppdraget att köpa något som kunde fylla ett helt rum.

Den första sonen köpte bomull för pengarna, men det fyllde bara upp en liten del av rummet.

Den andra sonen köpte halm, men inte heller han lyckades fylla hela rummet. Den tredje sonen kom och visade vad han hade köpt så skrattade de andra åt honom – han hade köpt ett litet stearinljus. Men när han tände ljuset i det mörka rummet så fylldes varenda liten vrå av skenet.

Det är en mörk tid nu på året, vintertiden är här, och det är även en mörk Corona tid just nu över vårt land. Vi längtar efter ljuset. Snart får vi tända adventsljusen, med en förvänta och längtan. Det är som när vi längtar efter frälsningen, vi väntar fortfarande på Jesu återkomst. Ljuset är en stark kraft och som tränger bort mörkret, det får vi aldrig glömma bort. Så var det med den tredje sonen, det behövdes endast ett litet stearinljus för att fylla hela rummet med ljus.

När vi lyssnar till dagens evangelietext, så handlar det om när Jesus talar om sin död. Fast det förstår inte lärjungarna. Hur ska de begripa detta konstiga med död och uppståndelse? Jesu levnadstid på jorden var en begränsad tid.

Hela Bibeln handlar egentligen om ljuset, om det gudomliga ljuset. Från profeten Jesaja får vi höra orden: "Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus." (Jes 9:2)

Och Jesus själv säger till oss (Joh 8:12) "Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."

Vi har fått höra evangeliet, det glada budskapet om Jesus Kristus. Vi får berätta vidare om detta. Vi får tro på detta ljus, det finns här hos oss idag, vi får tända allt fler ljus och påminnas om det. När vi samlas hemma, när vi är ensamma så kan vi tända ett stearinljus som både ger oss värme och ljus. Det som är så

otroligt med ett stearinljussken, är att det sprider sig, det är starkare än mörkret. Det sprider sig vidare, och är kraftfullt. Detta får bära oss i dessa tider. Vi får smittas av ljus-sken istället för av virus! Ljuset är det som får leda oss vidare på vägen, vara våra fötters lykta. I psaltaren 119:105 "Ditt ord är mina fötters lykta, ett ljus på min stig."

Det är på livets väg vi går nu. Trots allt, så går vägen framåt och ljuset leder oss. I psaltaren 56:14 står det

"Ty du har räddat mig från döden, räddat mig från att falla. Så kan jag vandra inför Gud i livet ljus."

Vi har fått våra liv som gåva, vi ska vara rädda om våra liv. Ett sätt är att bära reflexen. Den kan påminna om att vi är skapade som avbild till Gud, vi är värda att skydda. Då vi bär reflexen i mörkret så syns vi, ljuset reflekterar och visar vägen. Vi har fått del av Jesu ord till oss: **"Tro på ljuset medan vi har ljuset, så att vi förbli ljusets söner och döttrar."**